

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Til hr. Kirkegaard vil jeg sige, at jeg synes, han burde koncentrere sig om at svare på de spørgsmål, der bliver stillet til ham. Jeg spurgte direkte: Vil hr. Kirkegaard invitere Socialdemokratiet til forhandlinger? Det kan der svares ja eller nej til.

Min formodning er, at den interne splid og uenighed i regeringen gør, at dette ikke er muligt. For jeg havde jo ret, hr. Kirkegaard, i min afsluttende bemærkning under førstebehandlingen. Ministeren havde ikke flertal for det af regeringen fremsatte forslag. Det er jo en kendsgerning, se det dog i øjnene, hr. Kirkegaard. Andet ville være tåbeligt.

Derfor skulle regeringen, derfor skulle ministeren i byen, og han kunne så indgå en aftale enten med Fremskridtspartiet eller med Socialdemokratiet. Den interne splid i regeringen faldt ud til Fremskridtspartiets fordel. Det er jo det, som også hr. Kirkegaard må se i øjnene.

Så siger hr. Kirkegaard også fro og frejdigt, at nu har vi fået holdbare seminarieløsninger. En løsning som den, vi i dag diskuterer, og som i den grad er baseret på pisk og tæv og gruppedisciplin, er ikke udtryk for en holdbar løsning i det danske Folketing, og derfor vil jeg endnu en gang opfordre regeringen til at tænke sig godt om.

Hvis der skal etableres et bredt forlig, så kan der selvfølgelig etableres et bredt forlig. Men regeringen tør og vil ikke, og afgørelsen er truffet internt i regeringen. Forliget skal være til fordel for Fremskridtspartiet, og det kan vi i allerhøjeste grad beklage. Men Socialdemokratiet tager gerne imod en invitation, og det har været tilfældet hele tiden.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Fru Anna-Marie Hansen cykler stadig væk rundt i disse besparelser og prøver på at så tvivl om deres holdbarhed. Langt mere interessant ville det være, om fru Anna-Marie Hansen svarede på det spørgsmål, som jeg stillede. Hvis vi har 29 mio. kr. ekstra til rådighed, prioriterer man så virkelig denne uddannelsesopgave højest af alle?

Hr. Henning Nielsen sagde, at vi indimellem mødtes i forsamlingshuse. Jeg er da glad for, at

han ikke sagde, at vi mødtes på kroen i det mindste. Han påstod, at jeg var kommet med et ukorrekt citat. Jeg kan i hvert fald sige, at er der noget, der er ukorrekt, så er det det, hr. Henning Nielsen sagde om mit indlæg her i dag. Jeg opfattede bestemt ikke hr. Henning Nielsen på mødet i Herning på den måde, at han ville diskutere seminarienedlæggelser. Jeg mener ganske bestemt, hr. Henning Nielsen sagde: Der er ikke behov for at nedlægge flere seminarier.

Hr. Aage Frandsen forsøger at skabe en myte om, at der underforstået skulle være lavet en aftale om, at der skal uddannes færre lærere. Nej, det er der ikke indgået nogen form for aftale om. Det er jo sådan, at antallet af lærerstuderende på landets seminarier allerede er kraftigt reduceret. Det, vi gør nu, er, at vi tilrettelægger en seminariestruktur, der passer til de færre lærerstuderende.

Og så er der fru Helle Degn, som er kommet for sent med sit tilbud om forhandling. Jeg beklager. Der er indgået et solidt forlig mellem en række partier. Fru Helle Degn udsendte nogle signaler under førstebehandlingen, som jeg i alt fald opfattede på den måde, at man gerne ville inviteres til et møde, men da ikke for at forhandle, nej, for at snakke, for at undersøge, for at forhale, for at vente og se. Det var vi ikke interesseret i at holde møde med Socialdemokratiet om.

I øvrigt meldte Socialdemokratiet sig ud af dansk seminariepolitik allerede i 1984, hvor man i sidste sekund sprang frå et forlig om seminarier, til trods for at vi havde siddet og skrevet betækningsbidraget i fællesskab.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg ved ikke, om der er noget symbolsk i, at Folketingets ur, ikke det smukke gamle, men det moderne nye edb-ur, er gået i stå på kl. 12. Jeg ved ikke, om det er på grund af alle de gode ønsker og alle de brændende tanker, der er sendt til Folketinget i de forløbne uger som optakt til den debat, vi nu har om seminarierne.

I hvert fald kunne mange nok ønske sig, at klokken var om ikke 12 så 2 minutter i 12 med det forslag, som ligger på bordet. Og når jeg hører ordvekslingen mellem fru Helle Degn og hr. Kirkegaard, kan jeg ikke ikke lade være at tænke på, at udgangspunktet og præmisserne for hele denne debat er og hele tiden har været skæv.